

ATATÜRK Milli mücadele ve Cumhuriyet tarihi üzerinde son zamanlarda yapılan tartışmalar yeni ufuklar açmıyor,yeni bilgi ve perspektifler ortaya koymuyor. Aksine mevcut siyasi ve ideolojik kavgaya malzeme üretmek için çarpıtılan hatta bazen de tamamen uydurulan laflardır bunlar. Mustafa kemal'in annesi

Zübeyde Hanım hakkında " Selanik Asliye Hukuk Mahkemesi" ilamı diye uydurulan kağıt gibi. Halbuki o zaman soy ve aile işlerine asliye hukuk mahkemesi değil,şer'iyeye mahkemesi bakardı.,belge denilen o kağıt tamamen uydurulmuştu.Dikkat " gerçek" önemli değil,ilmi ve ahlaki kıstaslar hiç önemli değil,siyasi amaç için kullanışlı ise yalan da olsa,ahlaksızca iftira da olsa pazarlanıyor.

Hemen bütün ülkelerde bir " resmi tarih" tartışması vardır,devrim yaşamış Fransa ve Türkiye gibi ülkelerde daha keskindir.Zira tarih sırf gerçeği araştırmak için değil,aynı zamanda" eğitmek " için de ihtiyaç duyulan bir alandır.

Avrupa'da 19.yüzyılda yazılan tarihlerin,sömürgeciliğiyle " medeniyet görevi" olarak anlatılan içeriğiyle bugün sömürgecilik facialarını da yazan tarih farklıdır.

Böyle de elbette Cumhuriyet'i benimsetmek için Osmanlı'yı kötülemek üzere " eğitmek "amacıyla tarih yazmak başkadır.Osmanlı dönemlerindeki olayları,dinamikleri,sorunları,kurumları,başarı ve başarısızlıkları araştırarak tarih yazmak başkadır.

Aynı sorunu Fransızlar da yaşadı.Fransız İhtilali7ni göklere çıkaran " devrimci" tarihçiliğin yüzyıllık geleneği,son elli yılda yerini " revizyonist" denilen daha anatilik bir tarih yazımına bıraktı.Fransız Devrimi'nin resmi tarihçiliğini eleştiren François Furet bunların başında gelir Fakat bizde muhafazakar kanattaki " popüler tarih" anlatımı belgelere dayanmıyor,"tarihçilik metoduyla yorum"disiplinine uymuyor.

Yoğun ideoloji ve siyaset yüklü bir propaganda söylemi tarih diye pazarlanıyor.Bu tarih değildir.Öbür resmi tarihtir.

Cumhuriyetin resmi tarihinde Osmanlı asırları karanlıktı.Cumhuriyet'le aydınlaşmıştık,Fakat Cumhuriyet7i kuran nesiller ve kurumlar gökten mi inmişti?

Öbür resmi tarihte ise Osmanlı asırları hayranlık ve nostaljiyle,Cumhuriyet tarihi ise idam sehpalarıyla anlatılıyor,fakat Osmanlı'da " siyaseten katil" yok muydu?

Dahası,Osmanlı kendi sorunlarını çözemediği için ve sanayi devrimini kaçırdığı için çökmemişmiydi?

Osmanlı çökünce milli mücadele liderliğini kim yapabilirdi/

Mustafa kemal paşa'nın Milli mücadele'de rakibi yoktu ki,ondan başka birinin Milli Mücadele'ye liderlik edebilmesi düşünebilsin,

Ama maalesef " gerçeği" aramak değil, " ideoloji"ye malzeme üretmek revaçtadır.Bu popülizmin tarihe bulaşmasıdır.

Fakat çok şükür ki akademik tarihçiliğimiz onur verici bir başarıyla gelişiyor.Cumhuriyet tarihi yazılırken de artık karabekir'in muhalefet partisine " hain" denilmiyor,doğal bir muhalefet olduğu anlatılıyor;

Takrir'i Sükün dönemi alkışlanmıyor,yol açtığı sorunlara bakılıyor.

Aynı zamanda Cumhuriyet7in önemli bir modernleşme hamlesi olduğu gerçeği vurgulanıyor.

Siyaset ve ideoloji için tarihin tahrif edilmesi için bir zihin hastalığıdır;akademik tarihçilik geliştikçe aşılacaktır.Mühim olan Tarih yolunda yürümemizdir.kalın sağlıcakla!